

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر شوری آب آبیاری و مدیریت سطح ایستایی در عملکرد محصول سورگوم

محل انتشار:

دومین همایش ملی مدیریت شبکه های آبیاری و زهکشی (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

نگار شریفی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی آبیاری و زهکشی، پردیس کشاورزی و منابع طبی

فرهاد میرزایی - استادیار پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران

مسعود پارسی نژاد - استادیار پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

یکی از اقدام های مدیریتی در شبکه های آبیاری و زهکشی که توانسته تا حد قابل ملاحظه ای نیتروژن نیتراژن و سایر املاح و حجم زهاب خروجی را کاهش دهد کنترل سطح ایستایی است. عمق مناسب سطح ایستایی با تعادل بین عمق موثر ریشه ها و ناحیه مویینگی و جریان رو به بالا به دست می آید، همچنین حساسیت گیاهان به شرایط ماندابی، ظرفیت نگهداری آب خاک، EC آب آبیاری و وضعیت لایه های خاک در پروفیل خاک را نباید نادیده گرفت. اگر آبیاری با درصدی از شوری انجام شود با تبخیر آب، نمکها بر جای مانده و به تدریج با تجمع نمکها خاک سطحی شورتر می شود. اثر اصلی نمکهای محلول بر گیاهان اثر اسمزی است زیرا مقادیر زیاد نمکها، جذب آب کافی برای گیاه را مشکل می کند. به این منظور دو تیمار با شرایط مختلف کنترا سطح ایستایی با عمق های 40 و 90 سانتی متر و سه تیمار با شرایط مختلف شوری 0/75، 3/4 و 4/8 دسی زیمنس بر متر در سه تکرار و در 18 لایسیمتر (ارتفاع 90 و قطر 55 سانتی متر) در نظر گرفته شد. سطح ایستایی با EC آب برابر 0/75 دسی زیمنس بر متر در عمق های فوق در تیمارهای زهکشی کنترل شده ایجاد گردید. گیاه مورد کشت سورگوم بود.

کلمات کلیدی:

کنترل سطح ایستایی، شوری، زهکشی کنترل شده، لایسیمتر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/60035>

